

COMPOSICIÓN HISTÓRICA 8

Os seguintes documentos deben permitirche facer unha redacción sobre as formas de oposición ao réxime franquista. Tendo en conta os documentos e o seu contexto, debes atender, cando menos, á evolución da oposición ao longo da ditadura, á variedade de formas empregadas e aos diferentes sectores e organizacións implicados.

Doc. 1. Orixes da guerrilla antifranquista (*Vida Guerrilleira, Boletín das guerrillas de Galicia, 1948*):

“Alí onde había homes perseguidos que se viron na necesidade de fuxir, fixérono antes de caer de novo na cadea ou ante un pelotón de execución. Marcharon así ao monte homes de todas as tendencias, socialistas, anarquistas, algúns católicos e, sobre todo, numerosos militantes comunistas (...). Ao principio as nosas accións tiñan un carácter case exclusivamente de fuxidos que se moven organizadamente buscando puntos de apoio, falando coas xentes da necesidade de crear o movemento guerrilleiro. Eramos os fuxidos, os escapados, como nos chamaba o pobo. E nesa época, no momento máis agudo da represión franquista, tivemos sempre o apoio abnegado, silencioso e incondicional do pobo. Aqueles homes que nas aldeas nos axudaban sabían perfectamente ao que se expoñían e, non obstante, non vacilaban en acollernos”.

Doc. 2. Salvador de Madariaga analiza a repercusión do chamado polo franquismo “Contubernio de Múnic”:

“O 8 de xuño de 1962 quedou pois consagrada en Múnic a negativa terminante a admitir a España nin aínda como asociada no sistema europeo mentres non cambie o seu réxime. Ao regresar a España, os delegados do interior (...) víronse obrigados a escoller desde a escaleira do avión: ou o seu desterro ou o seu confinamento en Fuerteventura. A Gil Robles non lle foi permitido comunicar coa súa casa nin aínda para cambiar de roupa (...). Esta conduta bárbara, no sentido concreto da palabra, é dicir, desprovista de lei, caridade e respecto, terminou por allearlle ao réxime a opinión europea e aínda universal”.

Doc. 3. Manifiesto conxunto de Comisións Obreiras e o Sindicato Democrático de Estudiantes (1967):

“As Comisións Obreiras de Barcelona e provincia e o Sindicato Democrático de Estudiantes da Universidade de Barcelona saúdan e solidarízanse con todas estas grandes accións de masas que se desenvolven no noso país (...). O Goberno acentúa a represión detendo e procesando a destacados dirixentes do movemento obreiro e estudantil (...). A vigorosa loita solidaria do pobo conseguiu a liberdade destes demócratas encarcerados. Pero pende sobre eles a ameaza de procesos.

Ante esta situación, as CC.OO. de Barcelona e provincia e o SDEUB chamamos a todos os traballadores e estudantes a facer do día 17 unha gran xornada de loita (...) para esixir, xunto ás reivindicacións máis urxentes da clase obreira, aquelas que hoxe son máis sentidas polos traballadores e as amplas masas populares do país: salario mínimo de 250 pesetas; semana de 44 horas; salario igual para mulleres e mozas a iguais condicións de traballo; xestión e control polos traballadores do réxime de seguridade social; dereito de folga e liberdade de reunión (...); democratización do ensino e a Universidade; liberdade de todos os detidos e anulación de todos os sumarios e sancións (...); disolución da Brigada Político-Social e do Tribunal de Orde Pública”.